

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสอบภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาล
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่
Factors Related to the English Test Score of Nursing Students
at Boromarajonani College of Nursing, Chiang Mai

เกศราภรณ์ ชูพันธ์^{1*} และ กานต์รวี คำซึ้ง¹
Kesaraporn Choopun^{1*} and Karnrawee Khamchang¹
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่^{1*}
Boromarajonani College of Nursing, Chiangmai^{1*}

(Received: December 31, 2019; Revised: September 01, 2020; Accepted: October 07, 2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสอบภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาล ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 235 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .81 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติเชิงพรรณนา สถิติไคสแควร์ และ Fisher's Exact Test ผลการวิจัยพบว่า

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 20 มีผลการสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนกผ่านเกณฑ์ในระดับ Upper intermediate (> 51 คะแนน) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.30 ไม่ผ่านเกณฑ์ โดยมีผลการสอบในระดับ Lower Intermediate ระดับชั้นปีและเกรดวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสอบ ภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ส่วนการรับรู้และความตระหนักในการสอบภาษาอังกฤษ และระยะเวลาการเรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กับผลสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก

สามารถนำไปวางแผนการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน ควรบูรณาการวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาทางการพยาบาลมากขึ้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีผลการเรียนและทักษะภาษาอังกฤษในระดับดี และสามารถใช้องค์ความรู้ภาษาอังกฤษในสื่อสารด้านสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การสอบภาษาอังกฤษ, นักศึกษาพยาบาล, ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์

*ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding e-mail: kesaraporn@bcnc.ac.th เบอร์โทรศัพท์ 085-7157756)

Abstract

This descriptive research aimed to identify factors related to the English test score among 235 nursing students of Boromarajonani College of Nursing, Chiang Mai in academic year 2018 using stratified sampling. Data collection was conducted through a questionnaire with Cronbach's alpha value of 0.81. Descriptive statistics, Chi-square Test, and Fisher's Exact Test were used to explain factors related results for English examination.

Findings reported that 20% of the sample groups passed the English exam at the upper intermediate level (score > 51), whereas a majority of sample (78.30%), with lower intermediate level, did not passed the exam. Education level (years of study) and English grades had significantly related with the English Examination ($p < 0.01$). However, duration of learning English as well as perception and awareness of the exam had no significantly relationship with the English examination.

The results of this research can be used to develop the teaching and learning strategies to enhance listening, reading, speaking and writing skills. English language should be integrated into nursing subjects to help students to achieve good academic performance and improve English language skills to be able to use English for effective communication in a medical context.

Keywords: English Examination, Nursing Students, Related Factors

บทนำ

กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The Working Language of ASEAN Shall be English คือ ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” (Department of ASEAN Affairs, Ministry of Foreign Affairs, 2019) สาขาวิชาชีพพยาบาลได้ทำความตกลง ในการนี้ได้มีการลงนามการให้สัตยาบันในความตกลงรับรองคุณสมบัติผู้ทำงานซึ่งกันและกัน “ข้อตกลงยอมรับร่วมสาขาวิชาชีพพยาบาลของอาเซียน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) อำนวยความสะดวกแก่การเคลื่อนย้ายพยาบาลวิชาชีพภายในประเทศสมาชิกอาเซียน 2) แลกเปลี่ยนข้อมูลความชำนาญเรื่องมาตรฐานและคุณสมบัติ 3) ส่งเสริมให้มีการสร้างแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับการให้บริการวิชาชีพพยาบาลที่ดีที่สุด และ 4) เปิดโอกาสให้มีการพัฒนาและการฝึกฝนของพยาบาลวิชาชีพสอดคล้องกับนโยบายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 รวมถึงแผนยุทธศาสตร์กระทรวงสาธารณสุขได้แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านสาธารณสุข ที่กำหนดยุทธศาสตร์ความเป็นเลิศด้านบุคลากรที่เน้นการพัฒนาบุคคลเพื่อให้เกิดทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ (Ministry of Public Health, 2018) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลกระทบต่อการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาทางการพยาบาลเกือบทุกสถาบัน ที่ต้องเร่งพัฒนาสมรรถนะทางภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาพยาบาล

สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข เล็งเห็นความสำคัญในการยกระดับด้านภาษาของนักศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมในศตวรรษที่ 21 และเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายชาติ จึงมีนโยบายให้จัดสอบภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาพยาบาลของทุกวิทยาลัยในสังกัด ปีการศึกษาละ 2 ครั้ง ข้อสอบที่ใช้วัดสมรรถนะทางภาษาอังกฤษ (English Proficient) เทียบเคียงกับมาตรฐานของ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ประกอบด้วย 1) Listening and Comprehension 30 คะแนน 2) Grammar and Writing 30 คะแนน และ 3) Reading Comprehension 40 คะแนน นำคะแนนรวมที่ได้แบ่งระดับ ดังนี้ คือ ระดับ Beginner (0-25 คะแนน) Lower Intermediate (26-50 คะแนน) Upper Intermediate (51-75 คะแนน) และ Advanced

(76-100 คะแนน) โดยกำหนดเกณฑ์ผ่านตั้งแต่ ระดับ Upper Intermediate คือ มีคะแนนตั้งแต่ 51 คะแนนขึ้นไป (Praboromarajchanok Institute for Health Workforce Development, 2017)

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่ มีพันธกิจตามที่อุดมศึกษากำหนด คือ การผลิตและพัฒนาบุคลากรสาธารณสุขที่มีคุณภาพและมีศักยภาพสู่สังคม การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านสุขภาพที่ทันสมัยได้มาตรฐานเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานการจัดการศึกษา วิทยาลัยฯ ได้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ทั้งหมด 12 หน่วยกิต ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน ผลการทดสอบระดับความรู้ภาษาอังกฤษในสถาบันพระบรมราชชนก (PBRI English test) ปีการศึกษา 2559 และ 2560 พบว่า นักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่ ผ่านเกณฑ์ระดับ Upper intermediate (51-75 คะแนน) ร้อยละ 7.44 และ 19.57 ตามลำดับ (Academic department, 2017) นอกจากนี้ยังพบว่าผลการประเมินสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีการศึกษา 2560 อยู่ระดับพอใช้ ยังไม่สามารถนำทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงขาดความมั่นใจเมื่อต้องสื่อสารภาษาอังกฤษในการฝึกปฏิบัติงาน (Boromarajonnani College of Nursing, Chiangmai, 2017) จากผลสอบดังกล่าว วิทยาลัยฯ ตระหนักถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาศักยภาพทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ของสถาบันพระบรมราชชนก เพื่อเตรียมความพร้อมในการส่งเสริมความเป็นนานาชาติของอุดมศึกษาไทย โดยในปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยฯ ได้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาพยาบาล โดยมีอาจารย์ผู้สอนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จากการทบทวนวรรณกรรมพบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เช่น ปัจจัยด้านผู้เรียน วิธีการเรียน และการสอบ แต่การศึกษาประเด็นทักษะภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาลยังมีจำกัด ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาล เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์วิจัย

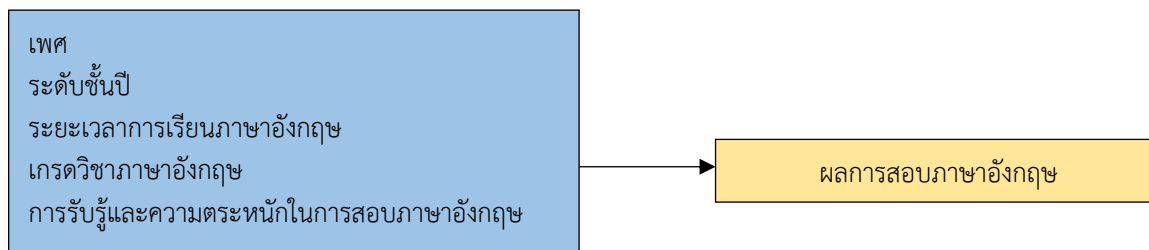
เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2561

สมมติฐานวิจัย

เพศ ระดับชั้นปี ระยะเวลาการเรียนภาษาอังกฤษ เกรดวิชาภาษาอังกฤษ การรับรู้และความตระหนักในการสอบภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับผลการสอบภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2561

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2561 จึงกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาจากการทบทวนงานวิจัย (Mangkhang, Yotsena, Pupjain, 2019; Rojanabenjakun, Toopgrajank, & Chandej Charoenwiryakul, 2018; Thorngprim, Thanakoonmetha, & Siridhammanithet, 2018) โดยคัดสรรปัจจัยที่มีความสำคัญและสอดคล้องกับบริบทของวิทยาลัยฯ มาศึกษาวิจัย ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้นปี ระยะเวลาการเรียนภาษาอังกฤษ เกรดวิชาภาษาอังกฤษ และการรับรู้และความตระหนักในการสอบภาษาอังกฤษดังที่แสดงไว้ในภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 611 คน
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 242 คน ได้จากการคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 จำนวน 59, 62, 62 และ 59 คน ตามลำดับ รวมทั้งสิ้น 242 คน ทำการสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ตารางเลขสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะคำถามปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี และระยะเวลาของการเรียนภาษาอังกฤษ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะคำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย เกรดวิชาภาษาอังกฤษ ในปีการศึกษาที่ผ่านมา และผลสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก
3. แบบประเมินการรับรู้และความตระหนักในการสอบภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ ครอบคลุมการเตรียมทางด้านวิชาการและการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิต เป็นแบบประมาณค่า 5 ตัวเลือก การรับรู้และการตระหนักมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด ใช้เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนนของเบสท์ (Best, 1977) แปลผลดังนี้

ระดับสูง	คะแนนระหว่าง	36.68 – 50.00
ระดับปานกลาง	คะแนนระหว่าง	23.34 – 36.67
ระดับต่ำ	คะแนนระหว่าง	10.00 – 23.33

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือได้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยอาจารย์สอนภาษาอังกฤษชาวไทย 1 ท่าน และชาวต่างประเทศ 1 ท่าน และอาจารย์พยาบาลที่มีความรู้ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษ 1 ท่าน โดยมีค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Index of Item Objective Congruence, IOC) อยู่ระหว่าง .67-1.00 นำไปทดลองใช้กับ นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2561 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน ตรวจสอบความเชื่อมั่นโดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่าแบบประเมินการรับรู้และความตระหนักในการสอบภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .81

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถาม Google Form ผ่านทางไลน์กลุ่มของนักศึกษา โดยมี เอกสารชี้แจงข้อมูลแก่ผู้เข้าร่วมการวิจัย (Information Sheet) กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิ์ที่จะตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัย และสามารถถอนจากการวิจัยในระหว่างการวิจัยได้ ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะไม่มีผลต่อกลุ่มตัวอย่างแต่อย่างใด ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างถือเป็นความลับ มีการรายงานผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น หากผู้กลุ่มตัวอย่างประสงค์จะเข้าร่วมโครงการวิจัย ต้องให้ความยินยอมโดยกดเลือก “ยินยอม” เข้าร่วมวิจัย ในเอกสารยินยอมเข้าร่วมวิจัย (Consent Form) เพื่อเริ่มตอบแบบสอบถาม หรือกลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัย โดยการกดเลือก “ไม่ยินยอม” เพื่อออกจากแบบสอบถาม กำหนดระยะเวลาในการตอบแบบสอบถาม 14 วัน ตั้งแต่วันที่ 9-21 พฤศจิกายน 2561 กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม จำนวน 235 คน จาก 242 คน คิดเป็นร้อยละ 97.11

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนบุคคล เกรดวิชาภาษาอังกฤษ และผลสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย เพศ ระดับชั้นปี ระยะเวลาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เกรดวิชาภาษาอังกฤษ การรับรู้และความตระหนักในการสอบภาษาอังกฤษ กับผลการสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi Square) และ Fisher's Exact Test

จริยธรรมวิจัย

งานวิจัยได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่ ตามเอกสารรับรองเลขที่ BCNCT09/2561 เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2561

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล (n = 235 คน)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	23	9.79
หญิง	212	90.21
ระดับชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	59	25.11
ชั้นปีที่ 2	61	25.96
ชั้นปีที่ 3	62	26.38
ชั้นปีที่ 4	53	22.55
ระยะเวลาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ		
1-12 ปี	86	36.60
มากกว่า 12 ปี	149	63.40
เกรดวิชาภาษาอังกฤษ		
A	51	21.70
B+	70	29.79

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
B	57	24.26
C+	28	11.91
C	14	5.96
D+	8	3.40
D	7	2.98

กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามจำนวน 235 คน จาก 242 คน คิดเป็นร้อยละ 97.11 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 90.21 และเพศชายร้อยละ 9.79 กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1-4 ร้อยละ 25.11, 25.96, 26.38, และ 22.55 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ 1-23 ปี ($M=13.31$, $SD=3.59$) กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 21.70 มีผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีเยี่ยม (เกรด A) มีเพียงร้อยละ 6.38 ที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับอ่อน (เกรด D และ D+) รายละเอียดแสดงในตาราง 1

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรับรู้และความตระหนักในการสอบภาษาอังกฤษ ($n = 235$ คน)

ระดับ	การรับรู้และความตระหนักในการสอบภาษาอังกฤษ จำนวน (คน)	ร้อยละ
สูง	214	91.06
ปานกลาง	21	8.93
ต่ำ	0	0.00
คะแนนเต็ม 50 คะแนน $M=43.86$, $SD=4.90$ $Min=30$, $Max=50$		

จากตาราง 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนการรับรู้และความตระหนักในการสอบภาษาอังกฤษ อยู่ระหว่าง 30-50 คะแนน ($M=43.86$, $SD=4.90$) ส่วนใหญ่ร้อยละ 91.06 มีระดับการรับรู้และความตระหนักในการสอบภาษาอังกฤษระดับสูง มีเพียงร้อยละ 8.93 มีการรับรู้และความตระหนักในระดับปานกลาง

2. ผลการสอบภาษาอังกฤษ

ตาราง 3 ระดับผลสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนกจำแนกตามชั้นปี ($N = 235$ คน)

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ระดับผลสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก					
		Beginner		Lower Intermediate		Upper Intermediate	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	59	3	1.28	51	21.70	5	2.13
ชั้นปีที่ 2	61	1	0.43	52	22.13	8	3.40
ชั้นปีที่ 3	62	0	0.00	47	20.00	15	6.38
ชั้นปีที่ 4	53	0	0.00	34	14.47	19	8.09
รวมชั้นปีที่ 1-4	235	4	1.70	184	78.30	47	20.00

ระดับผลการสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก ของกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.30 มีคะแนนในระดับ Lower Intermediate และ ร้อยละ 20.00 มีคะแนนในระดับ Upper Intermediate นอกจากนี้ยังพบกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 1.70 มีผลสอบอยู่ในระดับ Beginner เมื่อจำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 4 และ ชั้นปีที่ 3 มีผลการสอบในระดับ Upper Intermediate มากที่สุด คือ ร้อยละ 8.09 และ 6.38 ตามลำดับ ส่วนชั้นปีที่ 1 และ 2 มีผลการสอบในระดับ Upper Intermediate น้อยที่สุดเพียงร้อยละ 2.13 และ 3.40 ตามลำดับ รายละเอียดในตาราง 3

นอกจากนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก อยู่ระหว่าง 23-74 คะแนน ($M=44.33$, $SD=8.79$) เมื่อจำแนกรายชั้นปีพบว่า กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($M=48.64$, $SD=8.48$; $M=39.42$, $SD=8.72$)

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก

ตาราง 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก

ตัวแปร	ผลสอบภาษาอังกฤษ ของสถาบันพระบรมราชชนก		df	χ^2	p-value
	ผ่าน (n=47)	ไม่ผ่าน (n=188)			
ระดับชั้นปีที่ศึกษา			3	15.708	0.001
ชั้นปีที่ 1	5(8.47)	54(91.53)			
ชั้นปีที่ 2	8(13.11)	53(86.89)			
ชั้นปีที่ 3	15(24.19)	47(75.81)			
ชั้นปีที่ 4	19(35.85)	34(64.15)			
เกรดภาษาอังกฤษ			1	7.927 ^a	0.004
ดี/ดีมาก (A-B)	43(24.16)	135(75.84)			
ปานกลาง/พอใช้ (C-D)	4(7.02)	53(92.98)			
การรับรู้และความตระหนักในการสอบ ภาษาอังกฤษ			1	0.209 ^a	0.580
ดี	42(19.63)	172(80.37)			
ปานกลาง/ต่ำ	5(23.81)	16(76.19)			
ระยะเวลาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ			1	0.371	0.542
1-12 ปี	19(22.09)	67(77.91)			
> 12 ปี ขึ้นไป	28(18.79)	121(81.21)			

*a = Fisher's Exact Test

จากตาราง 4 พบว่า ระดับชั้นปี และเกรดวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับผลสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.01$) การรับรู้และความตระหนักในการสอบภาษาอังกฤษ และระยะเวลาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กับผลสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก

อภิปรายผล

1. ระดับผลสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก

ร้อยละ 20 ของนักศึกษาพยาบาล สอบผ่านการสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก ตามกรอบอ้างอิง (CEFR) ในระดับ Upper Intermediate (> 51 คะแนน) มีความสามารถในการใช้ภาษาพูดและเขียนได้แทบทุกเรื่องอย่างถูกต้อง และคล่องแคล่วขึ้น รวมทั้งสามารถอ่านและทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหายากขึ้นได้ (Praboromarajchanok Institute for Health Workforce Development, 2017) อย่างไรก็ตามพบว่า

นักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.30 มีคะแนนสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนกอยู่ในระดับ Lower intermediate คะแนนน้อยกว่า 51 คะแนน มีความสามารถสื่อสารได้ระดับต้น เข้าใจประโยคและสำนวนที่ใช้บ่อยเกี่ยวกับสิ่งรอบตัว สามารถสื่อสารเรื่องที่ง่ายและเป็นกิจวัตรที่ต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยตรงและไม่ยุ่งยากเกี่ยวกับสิ่งที่คุ้นเคยหรือทำเป็นประจำ และสามารถอธิบายประวัติของตนเองอย่างง่าย สภาพแวดล้อมขณะที่พูดและเรื่องที่ต้องโต้ตอบทันที ซึ่งเป็นความสามารถที่ต่ำกว่ามาตรฐานของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่ต้องมีทักษะภาษาอังกฤษ อย่างน้อยระดับ Upper Intermediate (English Language Institute, 2015) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณัฏฐนรี ฤทธิรัตน์ ที่พบว่า ความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์อยู่ในระดับพอใช้ (Rittarat, 2016) และสอดคล้องกับรายงานประจำปี 2561 ของสำนักงานจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (Education First, EF) ระบุว่าไทยอยู่ในอันดับ 64 จาก 88 ประเทศทั่วโลกที่ไม่ได้ใช้อังกฤษเป็นภาษาหลัก และได้คะแนนเพียง 48.54 จาก 100 คะแนน โดยไทยได้คะแนนในอันดับที่ 6 จาก 8 ประเทศในอาเซียน ซึ่งคะแนนของไทยนั้นถูกจัดอยู่ในระดับ "ต่ำ" ซึ่งไทยคงอยู่ในระดับนี้ตั้งแต่ EF ออกรายงานฉบับแรกในปี 2554 (BBC, 2018)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับผลการสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก

2.1 เพศ จากผลการวิจัยพบว่า เพศของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องด้วยวิทยาลัยฯ ได้แจ้งนโยบายของสถาบันพระบรมราชชนกและวิทยาลัยพยาบาล เรื่องการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาพยาบาล และข้อบังคับให้นักศึกษาทุกคนสอบผ่านภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ทำให้ทุกคนมีการรับรู้และตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมหาวิทยาลัยฯ ได้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเท่าเทียมโดยไม่มีการแบ่งแยก จึงทำให้เพศไม่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมหาวิทยาลัยบาร์ท์ ที่ศึกษาพบว่าไม่มีความแตกต่างทางเพศในระดับความสามารถด้านภาษาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (Iwaniec, Dunn, & Sandoval-Hernández, 2018) และสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (Sathienwongsa & Ritkai, 2018) ที่ระบุว่านักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน (Sathienwongsa & Ritkai, 2018)

2.1 ระดับชั้นปี จากผลการวิจัยพบว่า ระดับชั้นปีของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปี 1 และ 2 ส่วนใหญ่มีผลการสอบภาษาอังกฤษในระดับ Lower Intermediate ได้คะแนนน้อยกว่า 51 คะแนน เป็นผู้ใช้ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน คือสามารถใช้และเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวันในระดับกลาง และสามารถสื่อสารประโยคในการแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปและการใช้ชีวิตประจำวัน และสิ่งอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ได้ (Praboromarajchanok Institute for Health Workforce Development, 2017) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่สอบผ่านเกณฑ์ Upper Intermediate ได้คะแนน 51 คะแนนขึ้นไป เป็นนักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 และ 4 ซึ่งได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษครบ 12 หน่วยกิต ตามที่หลักสูตรกำหนด และนอกจากนี้ยังเคยมีประสบการณ์การสอบขณะกำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ทำให้มีความรู้ความเข้าใจ และอาจจะคุ้นเคยกับลักษณะข้อสอบ ทำให้สามารถสอบได้คะแนนสูงกว่า และสามารถผ่านเกณฑ์ Upper Intermediate ซึ่งเป็นผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับดี สามารถใช้ภาษา พูดและเขียนได้แทบทุกเรื่องอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วขึ้น รวมทั้งสามารถอ่านและทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหาที่ยากขึ้นได้ สอดคล้องกับงานวิจัยประเมินผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาพยาบาลของมหาวิทยาลัยพายัพ ระบุว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับชั้นปีที่ 1-2 มีเนื้อหาที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การเขียนประโยคชนิดต่าง ๆ รวมทั้ง การอ่านความเรียงและเขียนเรียงความที่มีโครงสร้างภาษาที่ซับซ้อน ส่วนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 เป็นการประยุกต์หลักการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไปเพื่อการสื่อสารในวิชาชีพพยาบาล และมีการเรียนคำศัพท์เฉพาะ

ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ซึ่งแตกต่างจากการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไป พบว่า นักศึกษามีผลการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างดี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการเรียน เท่ากับ 77.33 โดยสามารถประยุกต์ใช้ในการสื่อสารเชิงวิชาชีพได้ (LeSeure, & Thammajinda, 2016)

2.3 ระยะเวลาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากผลการวิจัยพบว่า ระยะเวลาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย จากงานวิจัยนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาเฉลี่ยในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่า 12 ปี ($M=13.31$, $SD=3.59$) ซึ่งเป็นการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาพื้นฐาน ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และยังเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องระดับอุดมศึกษา แต่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็ไม่สามารถสอบผ่านตามมาตรฐานได้ สอดคล้องกับรายงานการจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของสถาบัน Education First (EF) ระบุว่าทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่ในระดับต่ำ แม้คนไทยจะเรียนภาษาอังกฤษเป็นเวลา 12 ปี ในชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่เมื่อจบออกมาแล้วส่วนใหญ่ไม่สามารถที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ ซึ่งเป็นอุปสรรคหลักในการแข่งขันระดับนานาชาติ (BBC, 2018) ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี 2542 ได้เสนอการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปในทางที่เน้นให้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (communicative Language Teaching) แต่ในทางปฏิบัติยังใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม คือเน้นโครงสร้างหลักไวยากรณ์เป็นสำคัญ (Grammar Translation) ซึ่งเน้นให้เกิดการท่องจำเพื่อการสอบมากกว่ากระบวนการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (BBC, 2018) จึงอาจจะสรุปได้ว่า จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอาจจะไม่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบหรือทักษะภาษาอังกฤษเท่ากับการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพโดยเน้นให้มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากกว่าการท่องจำเพื่อสอบเท่านั้น

2.4 เกรดวิชาภาษาอังกฤษ จากผลการวิจัยพบว่า เกรดวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย จากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดวิชาภาษาอังกฤษในระดับดีถึงดีมาก มีโอกาสที่จะได้คะแนนสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนกสูงกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานครที่พบว่า ระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีผลต่อทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ (Plailek, 2015) และสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั่วไปในระดับดีมาก เป็นพื้นฐานให้ผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาลอยู่ในระดับค่อนข้างดี (LeSeure, & Thammajinda, 2016) ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่าการสอบความรู้ภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก เป็นการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษตามแบบทดสอบมาตรฐานระดับอุดมศึกษาที่สถาบันสร้างขึ้น โดยประเมินความสามารถทางภาษาของผู้สอบเทียบกับเกณฑ์ในกรอบอ้างอิง (CEFR) เป็นข้อสอบที่สถาบันภาษาที่มีผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็นผู้ออกข้อสอบ วัตถุประสงค์ของการสอบ (Objective of English Communication Test) เพื่อ 1) วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษทั่วไป 2) ประเมินทักษะทางภาษาในการฟัง พูด อ่าน เขียนไวยากรณ์และคำศัพท์ และ 3) วัดความสามารถในการสื่อสารในบริบทสากลที่หลากหลาย (Praboromarajchanok Institute for Health Workforce Development, 2017) ดังนั้นการสอบจึงเป็นการวัดความรู้ภาษาอังกฤษที่สะสมทั้งหมด จึงพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มที่จะสามารถสอบผ่าน

2.5 การรับรู้และความตระหนักในการสอบ จากผลการวิจัยพบว่า การรับรู้และความตระหนักในการสอบของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 91.10 มีระดับการรับรู้และความตระหนักในการสอบภาษาอังกฤษระดับสูง โดยรับรู้ว่าการสอบต้องสอบผ่านตามเกณฑ์ก่อนสำเร็จการศึกษา และตระหนักว่าการสอบภาษาอังกฤษมีความจำเป็นในการเรียนวิชาชีพพยาบาล แนวคิดของ Rojanabenjakun, Toopgrajank, & Charoenwiryakul (2018) กล่าวว่า การตระหนักรู้เป็นแนวคิดเชิงจิตวิทยา (Psychological Approach) ซึ่งผสมผสานกับแนวความคิดเชิงพฤติกรรมศาสตร์ (Behavior Science) การตระหนักรู้มี

ความสำคัญทำให้บุคคลสามารถที่จะรับรู้ รู้จักและเข้าใจตนเองมากขึ้น นำไปสู่กระบวนการความคิดและการแสดงออกของพฤติกรรมที่เหมาะสม การรับรู้และตระหนักรู้ก่อให้เกิดการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นในด้านต่าง ๆ อย่างไรก็ตามการสอบภาษาอังกฤษต้องอาศัยความรู้และทักษะทางภาษาอย่างมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างอาจจะสะสมความรู้และประสบการณ์ในการทำข้อสอบอาจจะไม่เพียงพอ จึงทำการรับรู้และความตระหนักในการสอบไม่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบภาษาอังกฤษ

การนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยชี้ว่าระดับชั้นปีมีความสัมพันธ์กับผลสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก ดังนั้นวิทยาลัยฯ ควรส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาภาษาอังกฤษโดยใช้โครงงานและให้นักศึกษาทุกชั้นปีมีส่วนร่วมและจัดโครงการทบทวนความรู้และการสอบภาษาอังกฤษเป็นระยะ ๆ ตลอดหลักสูตร ควรมีการแจ้งผลการสอบเพื่อให้นักศึกษาได้ประเมินจุดอ่อนและจุดแข็งของตนเอง เพื่อการวางแผนพัฒนาต่อไป

2. จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า เกรดวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับผลสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก ดังนั้นวิทยาลัยฯ ควรวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมทักษะการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน และมีการบูรณาการกับวิชาทางการพยาบาลมากขึ้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีผลการเรียนและทักษะภาษาอังกฤษในระดับดี เพื่อให้สามารถสอบผ่านการสอบภาษาอังกฤษและใช้สื่อสารเชิงวิชาชีพได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยในรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โปรแกรมเตรียมสอบสอบภาษาอังกฤษของสถาบันพระบรมราชชนก โดยเน้นการมีส่วนร่วมของอาจารย์และนักศึกษา ตั้งแต่นักศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 และมีการติดตามผลสัมฤทธิ์จากการใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้น

2. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเฉพาะนักศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่ เท่านั้น ควรมีการศึกษาในกลุ่มนักศึกษาพยาบาลจากวิทยาลัยอื่นๆ ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายผลการสอบภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

References

- Academic Department, Boromarajonani College of Nursing, Chiang Mai. (2017). Report of English Score. Boromarajonani College of Nursing, Chiang Mai. (in Thai)
- Best, J., W. (1977). *Research in Education*. (3rd ed). New Jersey: Prentice Hall.
- Boromarajonnani College of Nursing, Chiangmai. (2017). *The Results of an Assessment of Teaching Basic Academic English Courses B.E. 2017*. Boromarajonnani College of Nursing, Chiangmai. (in Thai)
- Department of ASEAN Affairs, Ministry of Foreign Affairs. (2019). *Charter of the Association of Southeast Asian Nations*. Retrieved 20 December 2019 from <http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/asean-media-center-20121203-180519-958411.pdf>. (in Thai)

- English Language Institute, Office of the Basic Education Commission (2015). *Handbook of Teaching and Learning Management New English Language in Accordance with the Common English Competency Standards (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) Primary School Level*. Bangkok: Veterans Relief Organization Printing House. (in Thai).
- Iwaniec, J., Dunn, K., & Sandoval-Hernández, A. (2018). *The Nature of Gender Differences Across Proficiency Levels. Paper Presented at Psychology of Language Learning, Tokyo*. Retrieved 30 August 2020 from <https://researchportal.bath.ac.uk/en/publications/the-nature-of-gender-differences-across-proficiency-levels>.
- LeSeure, P., & Thammajinda, O. A. (2016). The Evaluation of the English for Nursing Profession Course (SN 292) at McCormick Faculty of Nursing, Payap University Using CIPP Model. *Songklanagarind Journal of Nursing*, 36(2), 47-63. (in Thai)
- Mangkhang, W., Yotsena, B., & Pupjain, S. (2019). Teaching Model Using Transformative Learning Approach for English Communication Subject of Boromrajonani College. *Journal of Health Science 2019*, 28(Special Issue), 79-88. (in Thai)
- Ministry of Public Health. (2018). *People Excellence Strategy*. Retrieved 10 March 2018 from http://person.ddc.moph.go.th/person1/images/People_Excellence_Strategy_v.4.pdf. (in Thai)
- Praboromarajchanok Institute for Health Workforce Development. (2017). *English Proficiency Test of Students*. Nonthaburi: Praboromarajchanok Institute, Office of the Permanent Secretary Ministry of Public Health. (in Thai)
- Plailek, T. (2015). Factors Affecting English Speaking Abilities of Second Year English Major Students in the Faculty of Education, Rajabhat Universities in Bangkok. *Journal of Teaching and Education*, 4(1), 121-25. (in Thai)
- Rittarat, N. (2016). *Thai University Students' English Oral Proficiency and Problems to Develop Speaking Skills*. Thesis. Prince Songkla University. (in Thai)
- Rojanabenjakun, P., Toopgrajank, S., & Charoenwiryakul, C. (2018). Factors Affect the Effectiveness of Learning English Language on Higher Education Students. *Journal of the Association of Researchers*, 23(2), 203-214. (in Thai)
- Sathienwongsa, J., & Ritkaew, S. (2018). Walailak University Students' Readiness for an English Proficiency Test. *Walailak Journal of Social Science*, 11(2), 195-222. Retrieved 30 August 2020 from <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/wjss/article/view/163403>. (in Thai)
- Thongprim, S., Thanakoonmetha, P., & Siridhammanithet, P. (2018). Factors Affecting Students' Ability to Speak English Mahamakut Buddhist University Sirindhorn Campus. *MBU Education Journal*, 6(1), (in Thai).
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.